

РЕШЕНИЕ

№ 2168

гр. София, 23.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.03.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Деница Митрова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Петров, като разгледа дело номер **11262** по описа за **2011** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба Комисията за регулиране на съобщенията (КРС) с адрес [населено място], [улица] срещу РЕШЕНИЕ от 02.09.2011 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 102-ри състав по нахд № 2410/2011г., с която е отменено изцяло наказателно постановление (НП) № 250 от 26.11.2010 г., издадено от председателя на Комисията за регулиране на съобщенията, с което на [фирма] (КБМ) е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лв. за нарушение на чл.335 вр. чл.336 от Закона за електронните съобщения (ЗЕС) вр. чл.31, ал.1 и чл.30, ал.1 от Функционалните спецификации за осъществяване на преносимост на национално значими номера при промяна на доставчика на обществена мобилна телефонна услуга (ФСОПНЗНПДОМТУ), приети с решение № 1477 от 20.12.2007 г. на КРС, обн. Д.в. бр.8 от 25.01.2008 г., в сила от 25.01.2008 г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК вр. чл.63, ал.1 ЗАНН. Касаторът намира за неправилно наличието на основание за приложение на чл.34, ал.1 ЗАНН, като поддържа, че наличието на нарушение може да бъде установено едва след извършване на проверка, а не с подаване на сигнал за евентуално

нарушение. Счита за неотнoсими към спoра доводите за наличие на основание за отказ поради задължения за т.нар. „златен номер“. Касаторът претендира съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение на СРС, НО, 102-и състав по нахд № 2410/2011 г. и по същество на спoра за потвърди наказателно постановление № 250 от 26.11.2010 г., издадено от председателя на КРС.

Ответникът по касационата жалба [фирма], ЕИК [ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място] 1715, [жк], „Бизнес парк С.“, сграда 6 чрез адв. Е. Ц. оспорва жалбата. Подробни съображения излага в писмени бележки от 23.03.2011 г., в които поддържа наличието на по-благоприятен закон по смисъла на чл.3, ал.2 ЗАНН, тъй като с изменението на Функционалните спецификации с Решение на КРС № 373/17.03.2010 г. (Д.в. бр.26/06.04.2010 г.) е изменена и допълнена разпоредбата на чл.31, ал.1 от Функционалните спецификации в смисъл, че процедурата по пренасяне на номера се осъществява чрез заявление, подадено при приемащия доставчик, като даряващият доставчик вече не издава „удостоверение за пренасяне на номера“, т.е. отпаднала е наказуемостта за неиздаване на удостоверение. Поддържа наличие на нарушение по чл.34, ал.1, чл.52, ал.4, чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН. Посочва, че заявлението за пренасяне на номер [ЕГН] попада в определението на чл.155, т.19 от Общите условия на Г. за „златен номер“, за който се дължи такса в размер на 600 лв., която не е била заплатена при получаване на номера. Счита, че това е основание за неиздаване на удостоверение за преносимост, поради което не е извършил твърдяното нарушение към 10.02.2010г. Оспорва размера на санкцията като явно несправедлив.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита обжалваното решение на СРС за правилно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със съдебно решение от 02.09.2011 г. Софийски районен съд, Наказателно отделение, 102-ри състав по нахд № 2410/2011г. е отменил изцяло наказателно постановление № 250 от 26.11.2010 г., издадено от председателя на КРС, с което на [фирма] (КБМ) е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лв. за нарушение на чл.335 вр. чл.336 от Закона за електронните съобщения (ЗЕС) вр. чл.31, ал.1 и чл.30, ал.1 от ФСОПНЗНПДОМТУ. За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя Л. В.-К., на свидетел на установяване на нарушението и съставяне на АУАН Н. П. К., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при издаване на НП са допуснати съществени процесуални нарушения поради нарушение на тримесечния срок по чл.34, ал.1 ЗАНН за съставяне на АУАН, който е започнал да тече на датата на подаване на жалбата от [фирма] на 22.02.2010г. до КРС и респ. изтекъл на 25.05.2010г. (първия работен ден), а в хода на извършваната проверка от служителите на КРС К. и К. необходимите документи са били набавени още та 09-10.03.2010г. Районният съдия е намерил нарушение на чл.52, ал.4 ЗАНН поради необсъждане в НП на подаденото възражение по реда на чл.44, ал.1

ЗАНН и незаконосъобразност на НП поради небоснованост относно размера на наложената имуществена санкция. С оглед измененията на ФСОПНЗНПДОМТУ, приети с Решение на КРС № 373/17.03.2010 г. (Д.в. бр.26/06.04.2010 г., в сила от 06.04.2010г.) районният съдия е намерил основание за приложение на чл.3, ал.2 ЗАНН.

На основание чл.220 АПК съдът възприема изцяло правилно установената от СРС фактическа обстановка: На 08.02.2010г. дружеството [фирма] подадо заявление за пренасяне на 2 бр. ползвани от него мобилни номера – 0898-887-779 и 0894-444-744, като удостоверение за пренасяне на номерата не било издадено в срок до 10.02.2010 г. включително съгласно чл.31, ал.1 от Функционалните спецификации. СРС е приел, че по отношение на номер 0898-887-779 не е имало основания за отказ по смисъла на чл.30 от ФСОПНЗНПДОМТУ, поради което наказаното лице е осъществило състава на нарушението. По отношение на другия номер 0894-444-744 районният съдия е изложил мотиви, че към датата на подаване на заявлението претендираната такса за „златен номер” от 600 лв. не е била изискуема, поради което също не е имало основание за приложение на чл.30, ал.1, т.6 от ФСОПНЗНПДОМТУ. Изложени са мотиви в обжалваното решение, че и по отношение на двата номера дружеството не е имало основание да спира процедурата по чл.30, ал.2 от ФСОПНЗНПДОМТУ, поради което е осъществило състава на нарушението по чл.31, ал.1 от ФСОПНЗНПДОМТУ с неиздаване на удостоверение за преносимост в срок до 10.02.2010г. включително.

Касационната инстанция намира за неправилни изводите на районния съдия за нарушение на срока по чл.34, ал.1 ЗАНН. Съобразно редакцията на закона 3-месечният срок по чл.34, ал.1 ЗАНН тече от «откриване на нарушителя». Съгласно т.2 от задължителните указания на т.1 от Тълкувателно решение № 48/81 г.на ОСНК на ВС тримесечният срок по чл.34, ал.1 ЗАНН започва от деня, в който органът, който е овластен да състави акта, е узнал кой е нарушителят. Законът не съдържа легална дефиниция на понятието „нарушител”, но безспорно това е лицето, което е извършило нарушение - деяние (действие или бездействие), което нарушава установения ред на държавното управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред по смисъла на чл.6 ЗАНН. Т.е. понятието за нарушител не може да бъде разграничено от понятието за нарушение. Безспорно откриването на нарушението изисква извършване на съответна проверка относно установяване на признаците от състава на нарушението. Без нарушение няма установен нарушител. В този смисъл не може да се твърди, че към датата на подаване на жалбата от [фирма] на 22.02.2010 г. е бил известен нарушителя (органът, компетентен да състави АУАН е узнал, кой е нарушителя), защото към тази дата няма установено нарушение. Най-ранната дата, на която органът, компетентен да състави АУАН, е узнал за наличието на нарушение е 09.03.2010г., поради което към датата на съставяне на АУАН на 31.05.2010г. не е изтекъл срока за съставяне на АУАН по чл.34, ал.1 ЗАНН.

Касационната инстанция не споделя доводите на районния съдия за наличие на нарушение по чл.52, ал.4 ЗАНН. Действително нарушителят е подал възражение в срока по чл.44, ал.1 ЗАНН, което не е обсъдено в НП. Необсъждането на възражението в НП е указание, че същото е прието за

неоснователно, тъй като административно наказващият орган (АНО) е длъжен да се произнесе по преписката като издаде наказателно постановление, когато установи, че нарушителят е извършил деянието виновно, ако няма основание за прилагането на [чл. 28](#) и [29](#) по смисъла на чл.53, ал.1 ЗАНН, или да прекрати преписката съобразно чл.54 ЗАНН. Така самото произнасяне на органа чрез издаване на НП е указание, че изложените във възражението доводи са приети за неоснователни и АНО е намерил, че е извършено нарушение.

Касационната инстанция не споделя доводите на районния съдия за необоснованост на НП поради липса на изложени мотиви за налагане на санкция в най-висок размер по чл.336 вр. чл.335 ЗЕС. За да наложи санкция в максимален размер АНО е посочил, че срещу същото предприятие са образувани 64 административно наказателни производства за нарушения, свързани с преносимост на номерата. Съгласно чл.27, ал.2 ЗАНН при определяне на наказанието се вземат предвид тежестта на нарушението, подбудите за неговото извършване и другите смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства, както и имотното състояние на нарушителя. Съдът приема, че посоченото от АНО обстоятелство относно наличие на 64 образувани административно наказателни производства е указание за упоритото поведение на доставчика да извършва еднакви по вид нарушения, с оглед на което може да се направи извод, че налаганите му наказания не постигат своята цел по смисъла на чл.12 ЗАНН. Касае се за обстоятелство, което характеризира цялостното поведение на предприятието и правилно същото е отчетено от АНО при определяне размера на санкцията. Същото обстоятелство правилно е преценено като „отегчаващо” по смисъла на чл.27, ал.2 ЗАНН и изцяло съобразено с притежавания от касатора значителен пазарен дял при осъществяване на обществена мобилна телефонна услуга и имотното състояние на нарушителя. Съдът не споделя доводите на касатора КБМ за наличие на основание за приложение на разпоредбата на чл.3, ал.2 ЗАНН във връзка с изменението на разпоредбата на чл.31, ал.1 от Функционалните спецификации (ФС). Съгласно редакцията на чл.31 от ФС в сила до 06.04.2010 г. в случай че не са налице основанията за отказ по чл. 30, ал. 1, даряващият доставчик издава на абоната или на потребителя удостоверение за пренасяне в срок до два дни от подаване на заявлението по чл.28 или от момента на отстраняване на недостатъците по него. Абонатът или потребителят представя удостоверението при приемащия доставчик. С решение на КРС № 373/17.03.2010 г. (Д.в. бр.26/06.04.2010 г.) разпоредбата е изменена в следния смисъл: в случай че не са налице основанията за отказ по чл. 30, ал. 1 и 2, доставчиците осъществяват процеса по пренасяне на номера/та съобразно определеното в настоящите функционални спецификации, процедурата по чл. 24, ал. 1 и общите им условия за взаимоотношения с крайните потребители. Даряващият доставчик уведомява приемащия доставчик за обстоятелствата по чл. 30, ал. 1 в срок до 2 работни дни, считано от получаване на уведомление от приемащия доставчик за наличие на заявление за пренасяне на номер, подадено при него. Съгласно чл.24, ал.1 ФС доставчиците изготвят и подписват процедура за осъществяване на преносимост съобразно изискванията на тези спецификации. Въведена е т.нар. „Процедура на едно гише”, която е изцяло в полза на потребителите. Т.е. отпадането на задължението за даряващия доставчик да издава удостоверение не може да се приравни на „декриминализиране на деянието” по смисъла на

чл.3, ал.2 ЗАНН. С преуреждането по нов начин на процедурата по пренос на номера с оглед улесняване на потребителите не отпадат задълженията на даряващия доставчик за съдействие, а се уреждат по нов начин. Към момента на осъществяване на деянието, даряващият доставчик е следвало да издаде удостоверение съобразно чл.31, ал.1 ФС. И към момента на извършване на нарушението, и към момента на съставяне на АУАН и издаване на НП, заявлението за пренасяне на номера, подадено от конкретен абонат, се приема от даряващия доставчик (тъй като приемащият доставчик изпраща заявлението за пренасяне на даряващия доставчик), след което за даряващия доставчик възниква задължение да предприеме определено активно поведение, касаещо проверка за наличие на основания за отказ за преносимост, предвидени в чл. 30, ал. 1 от ФС в същия срок от получаване на уведомлението от приемащия доставчик.

Съдът напълно споделя доводите на районния съдия, че наказаното лице е осъществило състава на нарушението по чл.335 вр. чл.336 от Закона за електронните съобщения вр. чл.31, ал.1 и чл.30, ал.1 от ФСОПНЗНПДОМТУ, тъй като към момента на подаване на заявление за преносимост на двата мобилни номера на 08.02.2010г. не е имало основание за отказ на преносимост по смисъла на чл.30, ал.1 от ФСОПНЗНПДОМТУ и такова удостоверение не е било издадено в срока по чл.31, ал.1 от ФСОПНЗНПДОМТУ. Правилни са доводите на районния съдия, че независимо, че подаденото заявление е касало два мобилни номера, по отношение на единия от които е следвало да се заплати еднократна такса от 600 лв. за «златен номер», операторът е следвало да издаде удостоверение за преносимост само по отношение на номера, за който няма основание за отказ по чл.30, ал.1 от ФСОПНЗНПДОМТУ, като в случая това е номерът, за който е наложена санкцията 0898-887779.

Не се споделят и изводите на СРС за наличие на по - благоприятен закон, който изключва наказуемостта на деянието, посочено в наказателното постановление като административно нарушение. Съгласно чл. 3, ал. 1 от ЗАНН, за всяко административно нарушение се прилага нормативният акт, който е бил в сила по време на извършването му. Според чл. 3, ал. 2 от ЗАНН, ако до влизане в сила на НП последват различни нормативни разпоредби, прилага се онази от тях, която е по-благоприятна за нарушителя. Прилагането на т. нар. по-благоприятен административно-наказателен закон се свързва с хипотезите, при които или се изключва наказуемостта на даден вид деяния, третирано дотогава като административни нарушения, или се предвижда по-леко по размер и вид наказание за деяния, които представляват административни нарушения и по стария закон.

Съгласно действащата към момента на извършване на нарушението - 11.02.2010г. /при заявление подадено на 08.02.2010г./, редакция на нормата на чл. 31, ал.1 от ФС „В случай, че не са налице основания за отказ по чл. 30, ал.1, даряващият доставчик издава на абоната или потребителя удостоверение за пренасяне. Удостоверението следва да бъде издадено в срок до два дни от подаване на заявлението по чл. 28 или момента на отстраняване на недостатъците по него."

Към датата на издаване на наказателното постановление - 26.11.2010 г. е в сила редакцията на ФС, обн. в ДВ бр. 26/06.04.2010г., като в разпоредбата на чл.31, ал.1 вече не е регламентирано издаване на удостоверение в срок до два дни от подаване на заявлението, а в нормата на чл. 30, ал.2 от ФС се предвижда, че даряващият доставчик уведомява приемащия доставчик за обстоятелствата по чл. 30, ал. 1 в срок до 2 работни

дни, считано от получаване на уведомление от приемащия доставчик за наличие на заявление за пренасяне на номер, подадено при него. Съгласно чл.24, ал.1 ФС доставчиците изготвят и подписват процедура за осъществяване на преносимост съобразно изискванията на тези спецификации. Въведена е т.нар. „Процедура на едно гише“, която е изцяло в полза на потребителите. Т.е. отпадането на задължението за даряващия доставчик да издава удостоверение не може да се приравни на „декриминализиране на деянието“ по смисъла на чл.3, ал.2 ЗАНН. С преуреждането по нов начин на процедурата по пренос на номера с оглед улесняване на потребителите не отпадат задълженията на даряващия доставчик за съдействие, а се уреждат по нов начин.

Действително, в рамките на конкретното административно наказателно производство, процедурата за пренасяне на национално значими номера е изменена чрез отпадане на задължението за даряващия оператор да издава на абоната удостоверение за пренасяне в двудневен срок от заявлението (чл. 31, ал. 1 от ФС в редакцията им към датата на констатиране на нарушението). Разпоредбата на чл. 30, ал. 2 от ФС в последващата ѝ редакция определя, че е в негова тежест да уведоми приемащия доставчик за обстоятелствата за отказ от преносимост по чл. 30, ал.1 в срок до 2 работни дни, считано от получаване на уведомление от приемащия доставчик за наличие на заявление за пренасяне на номер, подадено при него. Изменението на процедурата, във връзка с която е извършено нарушението, не представлява последвала нормативна разпоредба, която е по-благоприятна за нарушителя по смисъла на чл. 3, ал.2 от ЗАНН. Последвалото изменение на ФС не изключва наказуемостта на деянието, третирано дотогава като административно нарушение - неспазването на задължението на даряващия оператор за активно поведение във връзка със заявление за преносимост в определен срок продължава да се санкционира, доколкото е визирано като нарушение на ЗЕС и актовете по прилагането му и в частност на съответните ФС. Последвалата нормативна уредба не предвижда и по-леко по вид и размер наказание за същото деяние. Касае се за изменение на разпоредбата, която урежда процедурата по изпълнение на санкционираното задължение, като задължението на даряващия доставчик не отпада, а следва да се изпълнява по различен начин, съгласно, който 2 – дневният срок тече от друг начален момент. Но задължението е същото по съдържание - да се удостовери липсата на основания за отказ на преносимост на национално значими номера.

По изложените съображения изводите на районния съдия се явяват постановени в нарушение на материалния закон - отменително основание по чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК вр. чл.63, ал.1 ЗАНН. Ето защо и на основание чл.221, ал.2 АПК

решението следва да бъде отменено като неправилно.

След отмяната на решението на СРС настоящата инстанция е компетентна да реши спора по същество – чл.222, ал.1 АПК, доколкото не са налице основанията по чл.222, ал.2 АПК за връщане на делото за разглеждане от друг състав на СРС – делото е изяснено от фактическа страна, със събиране на писмени и гласни доказателства.

По вече изложените съображения и на основание чл.220 АПК вр. чл.63 ЗАНН съдът възприема фактическата обстановка:

На 08.02.2010г. дружеството [фирма] подало заявление за пренасяне на 2 бр. ползвани от него мобилни номера – 0898-887-779 и 0894-444-744, като удостоверение за пренасяне на номерата не било издадено в срок до 10.02.2010 г. включително съгласно чл.31, ал.1 от Функционалните спецификации. За констатираното нарушение бил съставен АУАН № С-093 от 31.05.2010г. и издадено обжалваното пред СРС НП № 0250 от 26.11.2010г. Обжалваното НП е издадено от материално компетентен административно наказващ орган по см. на чл.47, ал.1, б. «а» във вр.ал.2 ЗАНН. В АУАН и в НП са посочени по изискуемия от закона начин описание на нарушението, което е установено, както и обстоятелствата, при които е извършено съобразно чл.42, респ. чл.57 ЗАНН. Така направеното описание на установеното нарушение съответства на законовото изискване за пълно описание на нарушението, което следва да включва посочване на елементите на състава, които са нарушени, както и на обстоятелствата, при което тези елементи са осъществени. Не е налице нарушаване на формата при издаването на актовете, така, че това да е възпрепятствало нарушителя да упражни правото си на възражения, като същевременно да е затруднило, както административнонаказващия орган, така и съда при постановяване съответно на наказателно постановление и решение по жалба на наказаното лице. Съществува и пълно съответствие при описанието на фактическата обстановка в АУАН и в НП, чрез индивидуализиране на нарушението, което се санкционира и установените обстоятелства, при които е настъпило и извършено.

Извършването на нарушение по чл.335 вр. чл.336 от Закона за електронните съобщения (ЗЕС) вр. чл.31, ал.1 и чл.30, ал.1 от ФСОПНЗНПДОМТУ се установява от показанията на актосъставителя, които следва да се кредитират като логични, последователни и безпристрастни, както и съответстващи на писмените доказателства по делото. По отношение размера на наложената санкция АНО е изложил мотиви за определяне на санкция

в максимален размер поради наличие на *образувани* срещу същото предприятие 64 административно наказателни производства за нарушения, свързани с преносимост на номера. Съдът приема, че посоченото от АНО обстоятелство относно наличие на 64 образувани административно наказателни производства не следва да се тълкува в хипотезата на „повтаряемост” на нарушението, нито се твърди наличие на влезли в сила НП, а единствено като указание за упоритото поведение на доставчика да извършва еднакви по вид нарушения, с оглед на което може да се направи извод, че налаганите му наказания не постигат своята цел по смисъла на чл.12 ЗАНН. Касае се за обстоятелство, което характеризира цялостното поведение на предприятието и правилно същото е отчетено при определяне размера на санкцията като „отегчаващо” по смисъла на чл.27, ал.2 ЗАНН. От друга страна обаче конкретният случай има специфики, които навеждат на наличието на "смекчаващи" обстоятелства по отношение поведението на наказаното лице.

Съгласно чл.111 от Общите условия на [фирма] за взаимоотношенията с потребителите на мобилни телефонни услуги (ред. към 15.10.2009г.) при заявление за пренасяне на повече от един номер, Г. издава по избор на потребителя *отделно* удостоверение за всеки отделен номер или едно удостоверение за всички номера, като заявителят посочва, колко удостоверения да му бъдат издадени. Видно от подаденото заявление от 08.02.2010г. (стр.84 от делото на СРС) в случая заявителят не е направил този избор, а е бил уведомен устно от оператора, че има задължение в размер на 600 лв. за «златен номер» 0894-444-744, което пречатства издаването на удостоверение. Това е мотивирало заявителя на 22.02.2010г. да оттегли заявлението си от 08.02.2010г. и на 23.02.2010г. да подаде две нови, отделни заявления за преносимост на същите два мобилни номера. По отношение на номера, за който е наложено наказание с обжалваното НП е издаден сертификат за пренасяне от 24.02.2010г. Така в конкретния случай самият заявител с подаване на заявление за преносимост на два мобилни номера и липсата на посочване, дали да бъде издадено едно общо или две отделни удостоверения, е пречатствал оператора да издаде удостоверение, тъй като същият е намерил основание по чл.30, ал.1, т.6 от ФСОПНЗНПДОМТУ за отказ по отношение на един от номерата 0894-444-744. Такова удостоверение за номер 0898-887779 е издадено в рамките на един работен ден при повторно подаденото

заявление от 23.02.2010г. С оглед спецификата на конкретния случай, при съобразяване на поведението на заявителя, подаденото заявление за преносимост на един мобилен номер 0898-887779, по отношение на който липсва основание за отказ, както и последващото издаване на удостоверение от 24.02.2010г. в рамките на един работен ден от подаване на повторното заявление, съдът приема, че размерът на санкцията следва да бъде намален на 1000 лв.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че **СЪДЕБНОТО РЕШЕНИЕ** от 02.09.2011 г. на СРС, НО, 102-и състав е **НЕПРАВИЛНО** на основание чл.348 ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде **ОТМЕНЕНО**, а по същество на спора съобразно чл.222, ал.1 АПК – да бъде изменено наказателното постановление.

По изложените съображения и на основание чл. 221 ал.2 АПК и чл.222 ал.1 АПК във вр. чл.63 ал.1, изр.2 от ЗАНН, **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, II Касационен състав**

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ съдебно решение от 02.09.2011 г. на **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ**, 102-ри състав по нахд № 2410/2011г., с която е отменено изцяло наказателно постановление (НП) № 250 от 26.11.2010 г., издадено от председателя на Комисията за регулиране на съобщенията, с което на [фирма] (КБМ) е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лв. за нарушение на чл.335 вр. чл.336 от Закона за електронните съобщения (ЗЕС) вр. чл.31, ал.1 и чл.30, ал.1 от Функционалните спецификации за осъществяване на преносимост на национално значими номера при промяна на доставчика на обществена мобилна телефонна услуга (ФСОПНЗНПДОМТУ), **и вместо него:**

ИЗМЕНЯ наказателно постановление №250 от 26.11.2010 г., издадено от председателя на Комисията за регулиране на съобщенията, с което на [фирма] (КБМ) е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лв. за нарушение на чл.335 вр. чл.336 от Закона за електронните съобщения (ЗЕС) вр. чл.31, ал.1 и чл.30, ал.1 от Функционалните спецификации за осъществяване на преносимост на национално значими номера при промяна на доставчика на обществена мобилна телефонна услуга (ФСОПНЗНПДОМТУ), **КАТО НАМАЛЯВА** размера на наложената санкция от 5000 (пет

хиляди) на 1000 (хиляда) лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.

.